

Herman Cambré: 'Wat mijn eergevoel het meeste streelt, is dat mijn naam bovenaan het lijstje van de producers staat.'

Femke Krone: 'Zang en teksten zijn voor mij heel belangrijk. Vaak stem ik mijn spel af op wat gezongen wordt.'

Herman Cambré, Femke Krone, Barry van der Toorn

Drie studio drummers

Ze zijn trots op wat ze inspelen, en al staat hun naam zelden prominent op de hoes, elke opgenomen cd of demo geeft voldoening: studiodrummers. In opdracht van een artiest, band of producer zetten ze een muzikale prestatie neer. Wat daarmee gedaan wordt, 'is uiteindelijk de keuze van de opdrachtgever'. Ook als partijen worden verknipt of zelfs helemaal gewist. 'Je wordt gevraagd als een soort werknemer, dan ga je niet aldoor je eigen mening geven.' Belgische studiotijger Herman Cambré, percussioniste Femke Krone en allrounder Barry van der Toorn vertellen over hun leven als studiomuzikant.

tekst Klaas van Dijken foto's Ramon Mangold

Op drie hoog in Huizen woont Femke Krone. 'Niet echt ideaal voor een muzikant, licht de percussioniste, die onder anderen René Froger, Jan Smit, Rob de Nijs en Ivo Niehe op haar cv mag zetten. Tevens deed ze mee met Idols; in de liveband wel te verstaan.

Thuis wijzen alleen een oefenpad en een paar stokjes op haar beroep. Haar instrumenten zitten deels in haar busje, deels in de berging. 'Het is lekker druk. Waarschijnlijk moet ik binnenkort kiezen tussen twee tours, en dat doe ik niet graag: keuzes maken. Ik ben er doodsbenauwd voor. Overall heb ik lijntjes van mijn netwerk lopen, en die wil ik onderhouden.'

De lijntjes zorgen voor een studioklus een paar dagen later. Een van de studiotekniki van Rob de Nijs - van wie ze de liveshows doet en de laatste drie cd's van percussiewerk heeft voorzien - kan toevallig ook goed zingen. Hij gaat een cd opnemen en wil haar in de studio hebben. Een aantal dagen van tevoren is Femke Krone in haar hoofd al bezig met wat ze moet meenemen; welke bongo's, conga's, een

tas of meer vol kleine percussie zoals shakers en belletjes. Te weinig neemt ze nooit mee. 'Heen en weer rijden zou in dit geval nog wel kunnen, omdat de studio in Loenen aan de Vecht is, maar normaal gesproken is dat niet aan de orde. Ik heb nog maar één liedje gehoord van wat ik moet inspelen. Ik weet dus wat voor stijl het is - een beetje latin-popachtig - en dat is voldoende. Ik weet wat men wil horen.'

Inspiratie

Pas in de studio vormt Femke Krone de concrete ideeën over haar partijen. 'We beginnen meestal vrij vroeg, om een uur of tien. Het eerste wat ik dan doe, is theedrinken. Vervolgens de zoi uitladen en opstellen. Vaak zet ik niet alles in een keer op. Als ik weet dat er in lagen wordt opgenomen, heb ik de spullen wel om me heen, maar nog niet goed met microfoons afgestemd. Ik heb dan liever de ruimte.' Na het opstellen beluistert Krone de muziekstukken waar de percussie bij moet komen. Dan pas krijgt ze een idee van wat ze wil gaan doen. 'Omdat ik

een gevoelsmens ben, zijn mijn eerste ideeën vaak de beste. Als ik eerder ga nadenken over wat ik wil spelen, is mijn inspiratie in de studio weg.

'Meestal zijn de andere partijen al opgenomen en krijg ik alles te horen. Zang en teksten zijn voor mij heel belangrijk. Vaak stem ik mijn spel af op wat gezongen wordt. Dit kan al met een enkel belletje.' Vervolgens loopt ze de stukken nog even na met de mensen achter de knoppen, om de ideeën uit te wisselen, en kan het inspelen beginnen. 'Dat kan allemaal heel snel hoor. Na het inspelen ga ik eens lunchen en dan nog een keer luisteren. Meestal is het dan wel klaar. Het hangt er natuurlijk heel erg vanaf hoe moeilijk de partijen zijn.'

Portnoy-poster

Barry van der Toorn bereidt zich heel anders voor op een dagje studio. De drummer woont evenals Krone in een lage flat, maar dan in Zoetermeer. Mike Portnoy kijkt vanaf een poster de kamer in. Een verdieping hoger heeft hij een geïsoleerde kamer van

ongeveer twee bij drie, waar een vijfdelige kit staat, computer, geluidsinstallatie en klimaatregelaar. 'Ik ben een echte huismus, vertelt de 31-jarige drummer. 'Lekker thuis op de bank muziek-dvd'tje kijken. Ik vind het schitterend om te zien hoe sommige mensen iets kunnen overbrengen en hoe het publiek daarop reageert.'

Van der Toorn luistert altijd heel intensief naar de muziek die hij moet inspelen en, anders dan Femke Krone, maakt hij een nauwgezette analyse van zijn partijen. 'Omdat ik veel commerciële coverbands doe, kan ik naar het origineel luisteren. Ik ga na wat die drummer doet en verzin vervolgens mijn eigen partij, want ik wil wel wat originaliteit brengen.' In de studio zelf gaat het vrij vlug. 'Laatst begon ik zaterdagochtend vroeg, een uur of negen. Ik speelde de nummers in op een drumstel van de studio. Alles was getriggerd, dus het geluid kwam later pas en het scheelt tijd en geld. Heb bij die klus ongeveer drie nummers per uur gedaan.'

Na het inspelen zit zijn werk erop. Bij opnemen en mixen is hij niet aanwezig en na bijvoorbeeld een maand krijgt hij de cd of demo van de opdrachtgever. 'Dat is goed voor mijn eigen promotie. Het is toch mijn naam die op de cd staat. Natuurlijk ben ik het niet altijd eens met de mix of het drumgeluid. Maar het belangrijkste vind ik dat mijn partijen goed zijn ingespeeld. De klank is de smaak van de band; zij zijn de opdrachtgever.'

Pijn en eer

Dat is Herman Cambré helemaal met hem eens. Hij maakt furore als livedrummer van de Belgische band

Clouseau en doet erg veel studiowerk. Zijn naam is inmiddels ook onlosmakelijk verbonden met Kate Ryan, de Belgische inzending voor het Eurovisie songfestival. 'Je wordt gevraagd als een soort werknemer, dan ga je niet aldoor je eigen mening geven. Zal ik nooit uit mijzelf doen. Ik ben niet de producer van de band.'

En dat laatste kan wel eens pijn doen, zo ervaren alle drie de slagwerkers. Want de producer bepaalt uiteindelijk wat op cd komt. Van der Toorn: 'Geknip en geplak in de partijen die je hebt ingedrumd, dat is mijn grootste frustratie. Het komt bij mij niet veel voor, maar als het gebeurt, loop ik toch met het idee rond dat ik iets niet goed heb gedaan.' Bij Femke Krone worden soms hele partijen weggehaald. 'Voor Rob de Nijs heb ik regelmatig zware percussiepartijen ingespeeld, waarvan alleen een shaker is overgebleven. Dat is een keuze die de mannen van de studio en Rob maken. Misschien was het uiteindelijk te druk of te veel, of vond Rob het niet mooi. Dat heeft niets te maken met dat ik niet goed speel, maar toch doet het soms pijn. Ik doe altijd mijn best op partijen en probeer smaakvol te spelen. Je denkt dat de partij er goed bij past, maar ieder heeft zijn eigen visie. Het is uiteindelijk de keuze van de opdrachtgever, zeg ik altijd maar.'

Toch overheerst de trots, elke keer als een nieuwe cd is ingespeeld. Femke Krone herinnert zich de eerste keer dat ze een door haar ingespeelde cd in de winkel zag liggen. 'Ik weet niet meer welke het was, maar ik vond het wel heel stoer. Moest me bedwingen om niet tegen wildvreemden te gaan zeggen: kijk, dit heb ik gedaan.' Wanneer Cambré de cd's die hij heeft ingedrumd de revue laat passeren, komen

Arno, Udo, Clouseau en Peter Evrard bovendien. Dat die namen dan groot op de voorkant van het hoesje prijken, terwijl zijn eigen naam ergens achter in het cd-boekje staat, deert hem absoluut niet. 'Wat mijn eergevoel het meeste streelt, is dat mijn naam bovenaan het lijstje van de producers staat. Ik word door veel producers als eerste gebeld om te komen spelen.'

Droom

Barry van der Toorn is trots als hij een band verder heeft geholpen doordat de partijen er goed op staan. Zijn eigen vaste band heet Checkpoint en hij speelt verder bij de 'Prins van de Indorock' Eddy C. Zijn ambitie is om over vijf jaar bekend te zijn in heel Nederland en niet alleen in Zuid-Holland. 'Ik leef daarom ook heel gezond. Rook niet, gebruik geen drugs, drink niet, eet voldoende groente en fruit en rust goed uit. Dat klinkt misschien niet zo rock 'n' roll, maar zonder gezonde levensstijl is de concentratie veel minder en is het moeilijk om scherp en geconcentreerd te blijven in de studio.'

Die concentratie is wat Femke Krone zo heerlijk vindt aan het studiowerk. 'Het is helemaal opgaan in de muziek, in het sfeertje. Met de koptelefoon op, alleen maar met muziek bezig zijn. Bij live spelen is het toch anders. Dan gebeurt van alles om je heen: het publiek, de band. In de studio moet ook elke slag goed zijn, en superstrak, want je hoort alles. Live kun je nog een keer mislaan, dat is vaak alleen voor jezelf vervelend, maar het publiek hoort het niet. Natuurlijk is alles recht te trekken in de studio, en veel percussie wordt uit een doosje gehaald. Toch blijft >>

Barry van der Toorn: 'Het belangrijkste vind ik dat mijn partijen goed zijn ingespeeld.'

>> echt inspelen anders. Het gevoel waarmee je speelt, hoor je terug op de cd. Het kan best zijn dat ik alleen denk dat dat zo is, maar het is wel mijn vak en daar mag ik voor opkomen, toch?

'Je inleven in de muziek en samen iets moois maken, is heel plezant,' zegt Cambré. Negenendertig is hij inmiddels en hij heeft zijn droom werkelijkheid zien worden. 'Ik was altijd bouwvakker. Nu kan ik leven als drummer. Geweldig!' Hij speelde bij Belgische popheld Arno, en wie zijn naam bij Google intikt, komt aan talloze hits. 'Ik ben een van de weinige drummers die bijna alles blanco mogen inspelen. Bands vertellen mij eigenlijk nooit wat ik moet doen. Meestal begin ik met een basisgroove, en eventueel breid ik de partijen uit naar wens. Het heeft allemaal te maken met de juiste keuzes op het juiste moment.'

'Muziek maken is mede daarom ook een vorm van kunst,' argumenteert Barry van der Toorn. 'Het heeft alles te maken met sfeer en ambiance; je gevoel op dat moment. Het bepaalt hoe een cd klinkt, maakt het menselijk.'

Geld

Puur om het brood spelen doen ze geen van drieën, dat is hun eer te na, maar toch zullen ze niet snel een opdracht laten lopen. 'Ik heb een keer iets geweigerd,' vertelt Cambré. 'Voor de rest doe ik alles behalve jazz; ze weten dat ze mij daar niet voor moeten bellen.' Ook Femke Krone speelt geen dingen die ze niet kan. 'Ik ben een poppercussioniste en bijvoorbeeld pure latin lukt mij niet. Ik speel geen

dingen die me boven de pet gaan. Dat zou ook niet fair zijn. Dan geef ik zonder moeite het nummer van iemand die het wel kan. Zelfs in Amerika is dat gebruikelijk.'

Barry van der Toorn is een echte allrounder. 'Ik vind het belangrijk dat een drummer weet wat voor muzieksoorten er allemaal zijn, en hoe je die moet spelen. Ik heb me verdiept in jazz, maar ook in deathmetal. Bepaalde elementen uit stromingen kun je altijd gebruiken in andere muziekstijlen. Het is dus belangrijk om veel naar verschillende muziek te luisteren. Dat is een van die dingen die misschien niet direct met studiodrummen te maken hebben, maar wel met het leven als studiomuzikant.'

Volgens Van der Toorn drijft negentig procent van het werk van studiomuzikant op zaken als persoonlijkheid en pr: 'Hoe ga je om met mensen, kom je je afspraken na, hoe is je geestelijke gesteldheid.'

Ook geld speelt een rol. Femke Krone: 'Voor mij is drummen pas werk als over geld wordt gesproken. Gezeik over geld, daar denk ik niet aan tijdens het spelen. Als ik geen muziek maak, knutsel ik aan mijn website of doe de administratie. Dat laatste hoort erbij. Ik verstuur de facturen altijd de dag nadat ik een klus heb gedaan. Als ik veel speel, moet ik het bijhouden, anders ben ik bang dat ik het vergeet. En dan het eeuwige bellen omdat mensen altijd te laat betalen...'

'Je moet zowel muzikant als zakenvrouw zijn en niet iedereen heeft dat in zich. Je bent als muzikant toch vooral een creatief denkend mens. Ik begin het pas een klein beetje te leren. Twee maanden wachten op mijn geld vind ik echt verschrikkelijk. Het hoeft niet de dag erna op mijn rekening te staan, maar toch wel binnen een maand. Bij een normale baan krijg je toch ook elke maand je salaris?' ■

Tips voor als je de studio in gaat

- **Zorg altijd voor een goede voorbereiding.** Je spullen moeten op orde zijn, zoals goede vellen en stokken. Neem alles mee.
- **Zorg voor een goede warming-up;** handen en polsen losmaken, single strokes, double strokes, paradiddles en kilometers maken met de dubbele bass.
- **Geestelijke gesteldheid** is ook heel belangrijk. Blijf in de studio rustig en doe alles zonder stress. Cambré gaat bijvoorbeeld altijd een kwartiertje alleen in de studio staan, om de sfeer op te snuiven en om zo te acclimatiseren.
- **Doe nooit arrogant.** Denk niet dat je het beter weet dan de producer. Mocht dit wel

zo zijn, zeg het pas als het je wordt gevraagd.

- **Ga niet egotrippen.** De groove is het belangrijkste. Een moeilijke break die niet lekker wordt ingespeeld, komt hoe dan ook niet over.
- **Speel niet te hard.** Te hard spel kan moeilijk mooi zachter worden gemaakt, terwijl zacht spel wel goed kan worden opgekrikt.
- De budgetten van de bands zijn de laatste jaren gekrompen. Dat maakt het inspelen van een cd niet gemakkelijker, vindt Cambré. **Snel en efficiënt werken** is dus de boodschap.